

samlede indkomstperiode vil herefter blive væsentligt længere end efter de nævnte forslag, og det skønnes derfor ikke rimeligt at opsætte boets skatteansættelse og skattesvarelse i sin helhed til dets slutning. Ved den foreslåede fremgangsmåde opnås, hvor boets samlede indkomstperiode strækker sig over en årrække, at tvivlsspørgsmål med hensyn til indkomstopgørelsen, der vedrører de første år, vil blive afgjort på et tidligere tidspunkt og derfor ikke vil virke forhalende på boets afslutning. Iøvrigt vil der efter forslaget — i principiel overensstemmelse med martsforslaget — være at foretage årlige ansættelser af boet også til formueskatte-svarelse, og det må forekomme nærliggende, at man lader indkomst- og formueansættelsen følges ad.

For det skatteår, i hvilket boet „ophører“ — d. v. s., hvori den endelige opgørelsesdag eller boets udlevering til privat skifte eller hensiddens i uskiftet bo falder — vil der, som det fremgår af stk. 2, være at foretage en ekstraordinær „afsluttende“ skatteansættelse af boet. Ved denne bliver den indkomst, der ikke undergives beskatning ved boets ordinære skatteansættelser, fordi den er erhvervet efter udgangen af det sidste indkomstår, der danner grundlag for en sådan, inddraget under beskatning.

Til § 64.

Heri indeholdes reglerne for boets anmeldelse af den skattepligtige indkomst og dennes ansættelse. Udskrift af ansættelsen og skatteberegningen skal tilstilles skifteforvalteren senest 30. september, d. v. s. inden udløbet af den almindelige frist for tilendebringelse af skatterådets arbejde, jfr. § 186, stk. 1. For den i § 63 omtalte afsluttende ansættelses vedkommende har man ikke, således som kommissionsudkastet (§ 50, stk. 3) og martsforslaget (§ 63, stk. 3) gør det, fundet tilstrækkeligt grundlag for fastsættelse af en bestemt frist, hvis oversiddelse skulle betyde en begrænsning i arvingernes ansvar efter § 68, men har i bestemmelsen indskærpet, at udskrift af skatteansættelserne m. v. skal tilsendes skifteforvalteren snarest muligt, hvilket også gælder den ordinære ansættelse for afslutningsåret, for så vidt udskrift vedrørende denne ikke alt på tidspunktet for den afsluttende ansættelses foretagelse er tilstillet skifteforvalteren. De fornødne nærmere instrukser til sikring af, at ligningen fremskyndes mest muligt af hensyn til boets afslutning, vil formentlig kunne gives ad administrativ vej.

Til § 65.

Om denne bestemmelse henvises til de indledende bemærkninger til de heromhandlede bestemmelser.

Til § 66.

Skatten udskrives efter de for fuldt skattepligtige personer gældende regler. Dog har man som berørt i de indledende bemærkninger ment at burde give særlige lempelige fradragregler — herunder også fradrag for børn under 16 år, som afdøde har efterladt sig, uagtet sådanne fradrag ikke indrømmes ved personbeskatningen.

Til § 68.

De heri indeholdte hæftelses- og ansvarsregler stemmer med kommissionsudkastet (§ 50, stk. 6 og 7) og martsforslaget (§ 63, stk. 6 og 7), dog at den i bemærkningerne til § 64 omtalte begrænsning i arvingernes solidariske hæftelse ikke er medtaget i forslaget. Når boet slutes uden, at der er afsat beløb til skattens betaling, hæfter arvingerne herefter altid — i det omfang, hvori de har modtaget arv — solidarisk for skattens betaling. Denne hæftelse svarer i sin art til den hæftelse, der ifølge § 74, stk. 3, påhviler privat skiftende arvinger.

Til § 69.

Bestemmelsen i stk. 1 er behandlet i de foranstående indledende bemærkninger.

Da dødsboets skatteansættelse og de for denne gældende regler i det hele skal omfatte også indtægten af den længstlevende ægtefælles boslod, har man, jfr. stk. 2, fundet det rimeligt, at der sikres den længstlevende ægtefælle en selvstændig ret til påklage af boets skatteansættelser.

Til bestemmelsen i stk. 3 om ægtefællens hæftelse bemærkes, at denne bestemmelse kun angår ægtefællens hæftelse som boslodsberettiget. For ægtefællens hæftelse i egenskab af arving efter afdøde gælder de for arvinger i almindelighed fastsatte regler i § 68.

b. Dødsboer, der undergives privat skifte.

Til § 70.

Bestemmelsen giver ikke anledning til yderligere bemærkninger end de i indledningen vedrørende dødsboers beskatning anførte.

Til § 71.

Stk. 2. Den enkelte arving i det privat skiftede bo skal, så længe det sameje, boet udgør, ikke er opløst, beskattes af så stor en del af boets indkomst, som svarer til hans arvepart i boet. Bestemmelsen i 2. punktum indebærer, at den værdiansættelse for f. eks. varelager, som de privatskiftende arvinger har anvendt i afslutningsstatus ved opgørelsen af afdødes indkomst i tiden indtil dødsfaldet som